

У пошани
до піонерів -
лицем
до молоді!

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOVODA
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
424-0237
424-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Barclay 7-4125
УНСоюз: Barclay 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 5. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СУБОТА, 9-го СІЧНЯ 1971. ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 9, 1971. No. 5. VOL. LXXVIII.

КОРОТКІ ВІСТІ

П'ятниця, 8 січня 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РІЧАРД М. НІКСОН СКРИТИКУВАВ 91-й Конгрес за його нерішучість та постійне відкладання важливих для країни рішень. Президент сказав, перед від'їздом до Каліфорнії, що цей Конгрес буде записаний в історії «не за те, що він зробив; а за те, чого він не зробив». Через пресового секретаря Білого Дому Президент також повідомив, що він не планує надати жадних змін у складі свого кабінету.

ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА в Білому Домі з губернатором штату Нью-Йорк Нелсоном Рокефеллером, Президент пообіцяв приділити «деяку федеральну допомогу», щоб полегшити важку економічну ситуацію Нью-Йоркського штату. Про висоту обіцяної допомоги ще не відомо.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВИБРАВ СЕНАТОРА З КЕН-ЗАСУ РОБЕРТА ДОЛА на голову Крайового Комітету Республіканської партії, не дивлячись на досить сильну опозицію з боку деяких республіканців. Сенатор Р. Дол відомий, як консерватист і беззастережний підтримувач рішень та заходів Уряду. Попередній голова Крайового Комітету, конгресмен Р. Мортон з Меріленду, має бути призначений на секретаря внутрішніх справ.

ПРИРОДНИЙ ПРИРІСТ КУБІНСЬКОГО НАРОДУ значно зменшився за останні роки, що виявилось під час перепису населення в 1970 р. Тепер під режимом Кастро живе 8 мільйонів 550 тисяч осіб, які одержують харчі, одяг тощо за картковою системою. На Кубі є на 200 тисяч чоловіків більше, ніж жінок. В середині 1960-х років приріст населення становив 2 і пів відсотка, а останнім часом лише 2%.

ОТЕЦЬ-СЗУТ ВІКТОР ЯНІТЕЛІ в ДЖЕРЗІ СІТІ, Нью-Джерсі, повідомив, що він буде кандидувати на посади міста, якщо будуть проголошені перевибори. Такі перевибори можливі, бо теперішнього посади Джерзі Сіті, Томас Вілена, як також і інших його співробітників судово обвинувачено в порушеннях закону. Бажаючи перевиборів уже зібрали 27 000 підписів, треба зібрати ще 1 700 підписів. Кандидат на посади міста О. Янітелі є ректором коледжу св. Петра в Джерзі Сіті.

КОЛИШНІЙ ПОСОЛ ЗСА ДО СРСР АВЕРЕЛ ГАР-РИМАН твердить, що коли б Гюберт Гомфрі вийшов був на президентські вибори, то він вже закінчив би війну у В'єтнамі. Таке твердження є в найновішій книжці Гаррімана «Америка і Росія в змінному світі: перспективи особистих спостережень». Авторів твору вже 79 років.

ВИЗНАЧЕННЯ ПОЧАТКОВО НА СЕРЕДУ 6 СІЧНЯ судовий процес дев'яти лівітських сівітських обвинувачених у «анти-американській діяльності». Відкладено до незначеного речення. В політичних колах думають, що советський уряд наказав відкласти цей процес з огляду на неприхильну до Советського Союзу реакцію світової опії привиду відбутного в грудні судового процесу, у висліді якого два із підсудних були засуджені до кари смерті.

У СВІТІ

У ЛЕНІНГРАДІ РОЗПОЧАЛАСЯ в середу 6 січня судова розправа перед військовим трибуналом проти 9-ох жінок, оскаржених у причетності до змови скопити пасажирський літак весною мин. року, — за що судили вже 11 осіб, з-посеред яких 9 були жидками. Але цей другий судовий процес за ту саму справу зараз тактично перенесли, будучи до найближчого понеділка. За формальну причину подано заворіння підсудного, але газети не виключають, що більшовицька верхівка рішуче відкласти ту справу на пізніше, або зовсім відмовитися від процесу — з уваги на обурення закордонної публічної опії.

ПАПА ПАВЛО VI ПЕРЕДАВ на спеціальній церемонії у Ватикані «нагороду мира», яку встановив був покійний Папа Іван XXIII, — ігумені Чину Місіонарів Милосердя в Інді, 60-тирічній Матері Терезі. Ця нагорода становить чек на 25.000 дол. Мати Тереза, народженна Альбані, заявила, що за ту суму побудує 250 приміщень для прокажених. Папа проголосив, що наступна нагорода буде призначена щорічно в 1974 році.

СЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ У В'ЄТНАМІ поширилася наркаманія. У минулому 1970 році понад 65.000 воїнів заживали наркотики, при чому 11.000 воїнів мали з цього приводу службові несприятливості. Вислідку, головний командувач збройних сил ЗСА у В'єтнамі, ген. Крейтон Абрамс, дав наказ летунству і всім іншим ролям зброї допомогти південно-в'єтнамським властям у виявленні нелегального вирощування марихуани. Однак не американці, а південні в'єтнамці будуть нищити поля з марихуаною.

ДО ІЗРАЕЛЮ ПРИБІВ сенатор Едмунд Москі, який має найбільші шанси стати кандидатом Демократичної партії у президентських виборах в 1972 році. Москі поїде відітль до Єгипту, Советського Союзу й Західної Німеччини. Цю його подорож преса уважає за підготовку до його виборчої кампанії.

МОСКОВСЬКА «ПРАВДА» ПЕРЕДРУКУВАЛА з мадарського комуністичного щоденника з Будапешту статтю про відносини СРСР з Комуністичним Китаєм. Стверджується «стабілізація» прикордонних відносин, без подання конфлікту будь-яким договором. Китайські комуністи не припинили лайливого полеміки проти Москви і між компартіями СРСР та Китаю існують давні і глибокі розбіжності. Проте стаття закликає Пейлінг шукати радше дозволу на комуністичним Советським Союзом, як із «лібералістичними» країнами.

ІО ДАЛЬШИХ СОВЕТСЬКИХ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ ЗА-АПЕЛЮВАЛИ до президента Ніксона, щоб американське судівництво справедливо поставилося до муриносих комуністів-терористів Анджелі Дейвіс, яку судитимуть в Каліфорнії за участь у вбивстві, скопленні людей та п. ін. злочинах. Між тими, що підписали те звернення, є два советські композитори Дмитрій Шостаковіч і Арам Хачатурян, танецьниця Мая Плісетская, балетмайстер Ігор Мойсєєв і інші. Раніше вже 14 советських учених звернулися до през. Ніксона в цій справі і Президент всіх їх записав на публічну судову розправу Анджелі Дейвіс. Але на судовий зал в Сан-Рафаелі є взагалі 104 місця, з яких 60 вже призначено журналістам.

ІТАЛІЙСЬКА КОМПАРТІЯ ПЕРЕВЕЛА «розмови» з комуністичними верхівками в Москві й сателітських країн в справі тамошньої політики супроти жидів. Італійські, французькі й інші західні комуністи вважають за помилку уряд у СРСР, що він забороняє жидкам емігрувати до Ізраїлю.

ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА — ВСЮДІ КЛОПІТ

Президент Ніксон, щоб відпочити від багатьох клопотів, що він їх має з Конгресом, В'єтнамом та іншими державними справами, вихав минулого тижня на короткі вакації в Сан-Клементе в Каліфорнії. Там його очікував інший клопіт: його візок для гри в гольфа ніх не хотів рухатися. Пані Ніксон і дочка Трісія можуть Президентові тільки співчувати.

Президентська Комісія пропонує скасування кари смерті

Вашингтон. — Покликана президентом Ніксоном Крайова Комісія в справі реформи федеральних кримінальних законів виступила 7-го січня з рекомендацією, щоб скасувати кару смерті, щоб полегшити марихуану карати тільки гривною та щоб поставити поза законом приватне посідання ручної зброї. Комісія складається з 12 осіб і вона в своєму кінцевому звідомленні для президента Ніксона також рекомендує затримати в силі закони проти продажу і перемову непристойних матеріалів. У звідомленні ні сказано, що ця комісія розглянула, але відкинула рекомендацію іншої президентської комісії, щоб легалізувати продаж порнографії для дорослих осіб. Звідомлення має 366 сторінок і приготоване у формі проєкту нового федерального кримінального кодексу, що його в наступному році розглядатиме Конгрес. Це в історії Америки є першою спробою перевірити всі федеральні кримінальні закони. Приготовлюючи проєкт нового кримінального кодексу, Комісія мусіла зайняти становище до цілого ряду навіть найбільш контроверсійних справ і тому передбачається, що ці суперечності виникнуть і під час розгляду цього проєкту кодексу в Конгресі.

Сенатор МекГоверн зголює свою кандидатуру на президента

Вашингтон. — Сенатор Джордж МекГоверн з Південної Дакоти резигнував 7-го січня з головної комісії для реформи Демократичної партії і планує 18-го січня проголосити свою кандидатуру на демократичного кандидата на президентства Америки у виборах в 1972-му році. Сенатора МекГоверна зараховують до лібералів і він досі був одним із найгостріших критиків війни у В'єтнамі. В Сенаті він уже з вісім років і в 1968-му році на передвиборчій конвенції Демократичної партії він уперше старався про демократичну номінацію, але здобув тільки 146 голосів. Виступаючи тепер на пресовій конференції, під час якої зголює свою резигнацію з головної комісії реформи, він стверджує, що очолювана ним досі комісія здобула більшість стейтських партійних організацій для пропозиції, щоб в номінації кандидатів на президентства брали участь не тільки конвенційні партійні делегати, але й ширша публіка.

Висоту дисконту зменшено до 5¼ відсотка

Вашингтон. — Федеральна Рада Резерв повідомила 7-го січня про знижку висоти дисконту з 5 і пів до 5 і чверть відсотка. Це сталося після того, як ряд великих банків зменшили відсотки від своїх позик. Федеральне астанова новий висоти дисконту є тепер найнижчим від 1968-го року. Проголошення Федеральної Ради Резерв попередили повідомлення цілого ряду банків зменшення відсотків від позичок для корпорацій з 6 і три чверти до шість і пів відсотка. Деякі банки подіяв зменшили відсотки від своїх позик. Федеральне астанова новий висоти дисконту є тепер найнижчим від 1968-го року.

СУМ видав «Сонцобори» Івана Смолія

Брюссель. — Центральна Управа Співки Української Молоді під керівництвом мігра О. Ковалів видала в серії «Дитяча Бібліотека СУМ» наприкінці 1970 р. казкове оповідання відомого прозаїка Івана Смолія з Юти під наг. «Сонцобори». Це велике оповідання-казка, на 44 сторінки, було відзначене на літературному конкурсі Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, що в 1965 р., але ОПЛДМ не мало фондів на видання. Оповідання «Сонцобори», що вийшло накладом в 4 000 примірників, барвисто ілюструвала Галина Мазепа, давши 25 ілюстрацій в довгих кольорах, витриманих в українському народному стилі та в дузі казки про боротьбу хлопчика-героя проти Сонцоборів, які поневолили його країну, і тому герой казки Олесь із мамою «вже сім років на чужині». Оповідання закінчується перемогою над Сонцоборами, до яких герой Олесь долетів на соляннику.

THE UKRAINIAN WEEKLY, англомовний «Український Тиждень», що вийшов з датою суботи, цим разом появляється разом з черговим числом щоденника з датою вівторка, 12-го січня.

ЗСА припиняє офензивні воєнні дії у В'єтнамі літом ц. р.

Париж. — Секретар оборони Мелвін Лерд зупинився у Парижі у своїй подорожі до Ірану, Таї (Сіаму) і В'єтнаму і заявив на пресовій конференції в американській амбасаді, що в половині цього року ЗСА припинить свої офензивні бойові операції та обмежать свою роль у В'єтнамі до доставки південно-в'єтнамським збройним силам летунством і артилерією. Це буде — заявив він — закінчення першої статті «в'єтнамизаційного» процесу у В'єтнамській війні. Другою стадією буде виконання південно-в'єтнамських військовиків настільки, щоб вони могли перебрати на себе також летунство і гарматно збройні ділянки. Третя стадія завершиться тоді, коли всі американські збройні сили залишать Південний В'єтнам, залишивши там хіба ще тільки військову місію дорадників. Однак вже літом цього року відповідальність за воєнні дії на суходолі перейдуть південно-в'єтнамським військам, яким американське летунство і артилерія будуть тільки допомагати. Американська піхота служимитиме тільки за охорону для літаків і гармат. Мелвінові Лердові товаришам шефів об'єднаних штабів, адмірал Томас Г. Мурер. У Парижі Лерд відбув нараду міністром військових справ Франції Мішелем Дебре. У Південному В'єтнамі було з приходом Річарда Ніксона до Білого Дому 549,500 воїків — у травні ц. р. має бути їх 284,000. 7-го січня Мелвін Лерд прибув з адміралом Томасом Мурером до столиці Таї Вангхуку й вони відбули там наради з найвищими цивільними і військовими проводирями.

98-ме засідання Паризької конференції про В'єтнам — без успіху

Париж. — У четвер 7 січня ц. р. відбулося 98-ме з черги засідання Паризької конференції про В'єтнам, вступивши у третій північно-в'єтнамської делегації Хуан Туї і «міністер закордонних справ» В'єтконгу пан Нгуєн Ті Бінь більшу частину своїх виводів присвятили лайливому опрокідуванию тверджень президента Ніксона, що їх він висловив в радіо-телевізійному інтерв'ю в понеділок цього тижня. Комуністичні делегати особливо рішуче заперечували, наче би було будь-яке домовлення між ЗСА і Північним В'єтнамом перед тим, як президент Джансон припинив бомбардування Північного В'єтнаму. Президент Ніксон покликався був на президента Джансона і кількох інших найбільших його, Джансона, співробітників, які заверили були його, що комуністи прийняли до відома, що над Північним В'єтнамом будуть продовжуватися американські розвідки. Голова американської делегації Дейвід Брус заявив після закінчення засідання, що Паризька конференція не може рухатися з мертвої точки тому, що комуністична сторона вважає, що мусить оглянутися всі свої політичні цілі та що ЗСА повинні виконати їх ультимативні вимоги.

Посередник ООН для замирення на Близькому Сході полетів до Ізраїлю

Об'єднані Нації. — В четвер 7 січня відлетів з Нью-Йорку до Ізраїлю шведський дипломат Гуннар Яррінг, який від осені 1967 року є офіційним посередником Об'єднаних Націй для справи замирення між Ізраїлем та арабами. Амбасадор Єгипту і Йорданії при Об'єднаних Націях противилися тій подорожі Яррінга, вважаючи, що запрошення ізраїльського прем'єра Голди Меір, виставлене до Яррінга, було маневром, щоб знову провалити переговори. Але Гуннар Яррінг признав аргументи ізраїльського уряду, що він Яррінг ще ніколи не зустрівся був з Голдою Меїр та що він повинен дізнатися про становище Ізраїлю від найбільш авторитетного джерела. В подорожі Яррінга до Єрусалиму товаришав йому ізраїльський амбасадор в ООН Йозеф Текохас, який є уповноваженим представником Ізраїлю у мирових переговорах. Яррінг заявив, що найдаві в неділю 10 січня буде з полетом в Нью-Йорку, де продовжуватиме розмови з представниками Ізраїлю, Єгипту і Йорданії. Речник Єгипту заявив знову в Каїро, що коли до кінця цього місяця не з'ясується, що переговори мають шанси успіху, то Єгипет відновить воєнні дії. 7 лютого ц. р. кінчатиме воєнне перемир'я і Єгипет заявив, що він його не продовжить.

Гітлер хотів замиритися із Сталіним з кордоном Німеччини на Дніпрі

Лондон. — У Лондоні появилася книжка сера Бейзіла Ліделла Гарта, одного з видатних англійських воєнних істориків, п. н. «Історія другої світової війни», в якій автор стверджує, що в червні 1943 року тодішній советський міністер закордонних справ Молотов і німецький міністер закордонних справ Ріббентроп стрінулися в Кіровограді, колишньому Єлисаветграді на Херсонщині, що був тоді ще в німецьких руках. Ріббентроп запропонував Молотову замирення, з тим, щоб новий кордон між Німеччиною і Советським Союзом ішов по Дніпрі. Молотов мав у принципі погодитися на замирення, але з залишенням передвоєнного советського кордону, себто по Збручу. Вони тоді не погодилися і війна продовжувалася і — завдяки західним альянтам — скінчилася таким відродженням російсько-більшовицької імперії, якої не сподівалися самі її правителі. Названі вгорі англійський історик стверджує, що весною-літом 1943 року советські військові і політичні проводники ще не були цілком певними своєї перемоги і тому не виключали можливість сепаратного миру з Німеччиною. Американська й британська військові розвідки нічого про це зустріч Молотово-Ріббентропа у 1943 році не знали. Ліделл Гарт покликається на інформацію від німецьких старшин, які тоді були прив'язаними при тій зустрічі, як допоміжні технічні сили.

Деякі відповідальні урядовці-негрі в адміністрації президента Ніксона планують покинути свої пости, вважаючи, що уряд приділює замало уваги негритянській проблемі в ЗСА. Дехто із них уже заявив, що відійде від праці влітку.

Совети збільшили пропагандивну кампанію проти Америки

Москва. — У советській пресі й радіо продовжується посилення кампанії проти Америки з приводу протиставлення демонстрацій, що їх в ЗСА улаштовують «сіоністичні хулігани», за ді яких Совети роблять відповідальним американський Уряд. До американської амбасаді в Москві прийшли — зорганізовані советською поліцією 5 «делегатів», які протестували проти «сіоністичних хуліганів» в Америці. Одного з тих «делегатів» була навіть група жидівських бундівських робітників. Коли другий секретар американської амбасаді, Робі Палмер, виходив з своєю дружиною з московського театру, притиснули до нього якесь три чоловіки, один із них вхопив американського дипломата за вилги плаща і спитав: «Що ви сказали б, як би ми вас побили і розбили ваше авто, так, як це діється з советськими дипломатами в Америці?» Але після того ті, наслані советською поліцією справжні хулігани, залишили Палмера і його дружину в спокою. Водночас в советській пресі продовжується нагітка проти американських властей за «переслідування» муриносих комуністично-терористичних Анджелі Дейвіс. Залп відповідей суд над тією терористкою, яка доставила була революційні муриносими підсудним в одному процесі в Каліфорнії, внаслідок чого розпочалася стрілянина з чотирма убитими, між якими був і суддя, — той заповів, щоб суд советська преса називала «фарсом», а всі заклики проти нього «фабрикацією».

В Ньюйоркському Університеті українець захистив докторську дисертацію, написану українською мовою

Нью-Йорк. — В грудні мин. року, мабуть вперше в історії американських університетів була прийнята і затверджена дисертація Семена Погорілого на ступінь доктора філософії, написана українською мовою. Для 16 грудня м. р. у Славистичному Департаменті Ньюйоркського Університету, перед дисертаційною комісією в складі професорів цього Університету: Л. Бжезського, Е. Унбегуна, З. Юрєва, Мілая та Фічера та проф. Ратгера Університету І. Фізера і від УВАН проф. Г. Костюка. — відбувся захист дисертації на наукову ступінь доктора філософії Семена Погорілого. Тема дисертації була: «Неопубліковані Винниченко». Написана вона після довгого уявного вивчення всієї літератури і архівної спадщини покійного письменника. Офіційними опонентами дисертанта були: проф. В. Унбегун (Ньюйоркський Університет), проф. З. Юрєва (Ньюйоркський Університет) та проф. І. Фізер (Ратгерс Університет). Після багатьох запитань до дисертанта, виступили офіційні опоненти, які в дискусії Комісія позитивно оцінила працю С. Погорілого і надала йому звання доктора філософії.

Розшифрували маловідоме фото з Лесею Українкою

Київ. — Співробітник Київського Літературно-меморіального Музею Леся Українки С. Кабан пройшов і проїхав багато десятків кілометрів на Полтавщині, побував у музеях, у будинках старих людей, доки добився відносно майже 50 прізвиськ з усіх 60 осіб, зображених на рідкокопійній фотографії, що потрапила до Музею Л. Українки. Тепер встановлено, що фото було зроблене в м. Полтаві в 1903 році, фотографував його тоді група учасників відкриття пам'ятника Іванові Котляревському. Між фотографованими й встановленими особами є багато видатних діячів української культури, в тому письменники Василь Стефаник, поетеса Ганна Барвінок, академік Агнателл Кримський, письменник Михайло Коцюбинський, чоловік Леся Українки музиколог Климент Квітка та ін. Климент Квітка довгий час перебував на примусовій виселці в советській Азії, а потім жив і працював у Москві. Бо йому було заборонено жити в Україні.

Митрополит Філарет з ССРСР про «Руську Церкву» в ЗСА і Канаді

Київ. — З нагоди 10-річчя створення Товариства для культурних зв'язків з Україною в Києві пленум Президії, без запрошення представників громадянства. В грудне-взимому числі газети розвідували пропагандивного товариства, експонатури КГБ для закордонних «Вісті з України» помістили текст промови учасника пленуму Митрополита Київського і Галицького Філарета: «Руська Православна Церква підтримує добрі і справедливі діяння громадянських організацій, які ведуть до дружби і єднання своїх єдинокровних братів, Український Екзархат теж захищений у зв'язках з українцями, які перебувають за межами нашої батьківщини». — сказав промовець. «В Канаді, Америці, Аргентині та інших зарубіжних країнах Руська Церква має свої парафії. В Канаді, наприклад, ми маємо 24 парафії... Руська Церква надіслала на ці парафії священників з Радянського Союзу та України і ці священники несуть віруючим українцям Боже слово. Цього року Український Екзархат направив до Канади єпископа — вікарія Київської Єпархії Макарія, молодого людину... Митрополит Філарет поінформував,

В СРСР ЗНОВУ ЗАСУДИЛИ ЖИДА

Ленінград. — На тайний триденний розправ перед військовим трибуналом за судження в четвер 7 січня ц. р. на 10 років в'язниці лейтенанта Вульффа Зальмансона, жидка. Він до суті належав до групи 11-ох підсудних у справі змови на скоплення літаків, яких судили у цивільному суді і з яких двох засуджено спершу на смерть з заміною описла на 15 років в'язниці. Але тому, що Зальмансон військовик, то його справу більшовики передали військовому суду. Ніяких подробиць розправи не виявлено.

ця добра хвиля прощення
у ніжний гомін, що плыве
успішною і слюзамі поде-
ші:
— Прийді до нас, сину.
Ждемо, Ждемо тебе!
І враз Марії видається, що
її слова сплітаються із ніж-
ним гомоном піснi-колядки,
яка сповіщає всій вселенній
Добру Новину: „Син Божий
народився!“
Марія рука ставить й на-
скатерть третю тарілку. Для
Марка, для сина, який по-
вертає до дому.

„бути всім для всіх“ і „йти
за Христом Розп'ятим“.

*) Отець Іван Гриньох, „Слу-
га Божий Андрій — благовіс-
ник єдності, Мюнхен, 1961
стор. 17.
(*) Jan Tokarski „Metropolita
Szepczycki na antenie“, rok IV.
Nr. 34 (Jan. 30, 1966). Dodatek
do „Wiadomości Literackich“.
Nr. 1035 (30th Jan. 1966). Ця
глибока стаття була перекла-
дена з польської мови на ук-
раїнську з деяким скорочен-
ням і була надрукована у ве-
ликодомному числі „Христия-
нського Голосу“, ч. 18, з квіт-
ня 1966 р.
(Далі буде).

4) Отець Іван Гринько, «Слуга Божий Андрій» — благовісник єдності. Мюнхен, 1961 стор. 17.

5) Jan Tokarski "Metropolita Szeptycki na antenie", рок IV. Nr. 34 (Jan. 30, 1966). Dodatek do "Wiadomości Literackich", Nr. 1035 (30th Jan. 1966). Пабликована стаття була перекладена з польської мови на українську з деякими скороченнями і була надрукована у великодіяного числі "Християнського Голосу", ч. 18, з квітня 1966 р.

(Далі буде).

Новорічний бал Думки в Нью-Йорку

Нью-Йорк (Н.Н.). — Новорічним балом і ревією „Дімо на дітву“, слова і музика Володимира Гентіша, хореографія Роми Прийм-Богачевської, хор „Думка“ в Нью-Йорку розпочинає цьогорічний карнавал в суботу, 9-го січня 1971 р. в готелі Комодор. В ревії виступлять: Валентин ансамбль Роми Прийм-Богачевської в складі: Ромко Строцький, Роксоляна Баюк, Тана Зозуля, Ніна Бабак, Зірка Глоба, Оксана Івасютина, Оля Піскор, Зірка Сохан, Оля Шкафа-

Семінар православної молоді в Міннеаполіс, Міннесота

Студіююча українська православна молодь в Твін-Сіті, використовуючи час святкової поміж-авартильної відпустки, при допомозі культурно-освітнього референта церкви св. Михайла, О. Амброзія, влаштувала релігійний семінар. На доповіді були запрошені митр. прот. М. Антохій, настоятель церкви св. Михайла в Міннеаполіс і прот. Носіф М. Крета з Чикаго.

Доповіді були на актуальні релігійні теми в українській і англійській мовах з метою поглибити релігійні знання, знати глибше та краще зрозуміти нашу православну віру.

Було видно велике зацікавлення молодих людей релігійними питаннями. Молодь закидала питаннями доповідачів і широко взяла участь в дискусії. Ставлені питання та рівень дискусії був дійсно високий. Запланований семінар пройшов з великим успіхом та духовним піднесенням.

На закінчення семінара схвалено такі резолюції: Українська молодь православного віровизнання в Міннеаполіс і Ст. Павлі на релігійний семінар, який відбувся 21-го і 22-го грудня 1970 р. в аудиторії церкви св. Михайла в Міннеаполіс, поставила наступне:

1. Ми, українські студенти православного віровизнання в селі відтримували і підтримуємо наших ієрархів, які очолюють Українську Православну Церкву в цій країні.
2. Ми твердо віримо, що позиції нашої УПЦ є правильні і ніякі зовнішні сили не вміли їх захитати.
3. Ми хочемо й надалі продовжувати дороги нашої церкви та зацікавлені, які наша церква зберегла, й вони для нас є священні. Ми

хочемо продовжувати їх та жаким, як нам їх передали наші предки.

4. Так, як в минулому, за князів та гетьманів, наша церква стояла на сторожі нашої духовності й культури, так і ми сьогодні віримо, що під провідом нашої Митрополії наша церква слугуватиме і для нас джерелом духовної сили та єдності.

5. Атеїсти робили і будуть робити поділи і намагання знищити нашу церкву, але ми свідомі цього й на майбутнє нас ніхто не зведе.

6. Недавнє створення Автокефальної Православної Церкви в Америці є черговим намаганням послабити й знищити нашу церкву. Ми рішучо протиставимося таким підступним заходам.

7. Ми горді за свою приналежність до УПЦРКВ і шукання інших форм та єдине суворе засуджуємо.

8. Ми співчуємо українській студентській молоді в Україні, яка не може й не має можливості свободи визнавати ідею Бога й церкви. Але вона її відчувала, шукала і подивуватиметься на її старі монастирі та йні архіви.

9. Ми закликаємо всю православну молодість поглиблювати знання своєї віри, яка єдиним служила збереженню нашого народу й його культури.

10. Ми просимо наших ієрархів приділяти особливу увагу релігійному вихованню нашої молоді, стримувати для цього відповідні Відвіди при Консисторії, який займався б справою виховання матеріалів для переведення семінарів, по можливості молодим і кадрами духовництва.

В. Станіслав

Видатний віоліст Юрій Вожаківський виступає у Філадельфії

Дня 7-го січня 1971 р. в Музеюм ов Арт, Філадельфія мав відбутись церковний концерт „Sixteen concerto soloists“ — Марк Мостовий, диригент. Юрій Вожаківський постійний член цього ансамблю.

На цьому концерті він мав виступити в дуєті. Концерт композиції Телемана в супроводі оркестру.

Ю. Вожаківський закінчив у червні 1970 р. Джуліярд Скул ов Музик, одержавши Бачелор оф Музик дегрі. Його вчителі: Айван Галамیان, Волтер Трамплер.

У Москві вийшла книжка українських перекладів

Московське видавництво „Прогрес“, спеціалізоване на виданнях перекладної літератури, випустило в кінці 1970 р. англійський збірник під наз. „Story of the Ukraine“. Суперобкладка прикрашена великим зображенням соняшника, в центрі якого надрукована така інформація: „Українська Соціалістична Республіка — одна з найстаріших і найбільших держав у Європі, друга за кількістю населення та промисловим потенціалом республіка СРСР. Україна розповідає вам про себе: про день сучасний і день минулий. Прислухайтесь до цієї розповіді, тому що сьогодні

кожне слово цієї розповіді зверне до вас“. У довгій передмові, яку написав В. Коротич згадує „про великі післявоєнні досягнення України“, про „розквіт літератури й мистецтва“. До збірника ввійшли новелі й оповідання: А. Головка, П. Панча, О. Довженко, Ю. Яновського, О. Вишні, І. Ле, О. Гончара, І. Сенченка, М. Стельмаха, С. Журавля, Ю. Збанацького, Л. Первомайського, П. Загребельного, М. Томчанина, Є. Гуцала, Р. Іванчука, О. Сизоненка, Г. Тютюнника. Оповідання й новелі переклав на англійську мову В. Льюшенко.

40-ліття праці Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб

Вінніпег. — Крайова Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб, ОУК, відзначила наприкінці 1970-го р. 40-ліття свого постання і активної діяльності. ОУК ім. Ольги Басараб, головною якою є тепер видатна громадська діячка Стефанія Савчук, була створена восени 1930-го року в Вінніпегу, на великому протестарійному вічі українського жіноцтва проти польського терору в Західній Україні. Українська Стрілецька Громада в Канаді виступала цьому вічі, на якому постанала організація для ширення правди про Україну поза її межами, плекання української мови й культури та всебічної допомоги українському народові на окупованій Москвою батьківщині. Ідеї ОУК швидко по-

ширилися по всій Канаді, першою головною Центральної Управління ОУК була Анастасія Пашкевич з Саскатуна, Саск. в 1950-го року. З 1950-го року Організація Українок Канади видає власний ілюстрований журнал-місячник „Жіночий Світ“, що його редагує Стефанія Савчук. Члени ОУК ім. Ольги Басараб працюють в різних організаційних, культурно-освітніх і харитативних. У жовтні 1970-го р. святково відзначили 40-ліття діяльності ОУК відбулось у Торонто, де головною доповідаткою була радна міста Дітройту, Маруся Бен. У журналі „Жіночий Світ“ з грудня 1970-го р. читало матеріал присвячений 40-літтю діяльності цієї заслуженої жіночої організації в Канаді.

І. НОВІ ГОРИЗОНТИ, ЧИ НОВІ УТОПІЇ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Вік — найкраще його якнайшвидше покинути, дітей також. Подружжя означає тільки насильство над жінкою і турботи зв'язані з народженням дітей. Чоловік повинен платити жінкам за їхню домашню працю. Любов — це ілюзія, її треба якнайшвидше знищити, щоб запобігти далішим трагедіям. Секс — це тільки невротичне притягання і невроз. Тому це питання треба розв'язувати без зайвих романтичних комплікацій. Вей ці групи єдиною боротьбою проти „мужеского шовінізму“ відносно жінок. І тільки час від часу, ніби з далекої віддалі, ознається призабуто флейта — здорових давніх ідей.

Варто ще згадати зовсім окремішню групу — „Boston Female Liberation“. В неї йшли дороги. Вони уважали, що чоловіків зовсім непотрібно, від них треба відійти, тільки між жінками можна знайти правду й правду. Треба позбутись батьківських і чоловічих пристрастей, щоб колись в майбутньому ніхто й не згадавав, що сучасна суспільна структура взагалі існувала. Вони носять пошиті з грубого полотна уніформи, коротко підстрижені волосся з індианськими опасками. В їхній програмі безумовно щоденні фізичні вправи, щоб силою колись перемогти чоловіків.

Виглядає, що для них суспільним ідеалом є вулиці: несправно жіночої статі робітниця пильно збирає мед, а трутнів, які виконали свою функцію як королева, треба викидати геть...

Багато із цих жіночих американських груп вида-

ють свої журнали і засновують виключно феміністичні театри.

Останнім часом найбільш популярною провідницею жіночого руху є Кейт Міллер. Колись різьбярка, тепер — кореспондент. Вона набагато сучасною рухові інтелектуальне забарвлення своєю книжкою. Це докторська дисертація під назвою „Sexual Politics“. В ній вона пише: „Якщо б ми не дотримувались строгих сексуальних ролей — тоді ми краще могли б розвинути свою працю, поступати більш спонтанно, бо тільки йдучи за нашими інстинктами можемо мати величезні засяги фантазії й творчості“.

І так жінки з сучасного радикального руху виходять на маніфестації, зібрання, кидають гасла на телевізії і в радіо, а потім криються в „засекречених співнотах“, щоб знову йти і знову творити вири й ферменти в суспільстві. І ставлять вістря проти себе й шукать якраз ту жіночу гідність, що її рівно боронили перша суфражистка Емілія Панкхурст.

Мова, очевидно, йде тут про найбільш крайні організації. Не можемо не згадати тих, що держаться релігійних товариств, творять материнські гуртки при школах, спортивні, мистецькі та освітні організації. Вони борються з сучасним злом, твердо обстоюють гідність жінки та матері в давній традиційній формі і з позиції здобутих прав борються п'ядь за п'ядь за покращення свого майбутнього в ідеалістичному й шляхетному значенні.

Ділилося сузною вісткою з Родиною і Знайомими, що в вівторок, 22-го грудня 1970 р. упокоїлася в Бог, наша Найдорожча:

ЧОЛОВІК, ТАТО, БРАТ І ДІДУСЬ

бл. п.

ВАСИЛЬ ПОЛЯРНИЙ

на 61-му році життя.

Повний народжений в Золочеві на Харківщині.

ПОХОРОН відбувся 26-го грудня 1970 р. з Катедри св. Володимира на Elmwood Cemetery в Chicago, Ill.

Важким горем прибіг:

дружина — УЛЯНА
сини: ВАСИЛЬ з дружиною МАРИЄЮ
ВІКТОР з дружиною ВАЛЕНТИНОЮ
ВОЛОДИМИР з дружиною ЦЕЛІЮ
5 онуків
брати: ІВАН І СЕМЕН
сестра — ДАРІЯ

У глибокому смутку повідомляємо Родичів, Приятелів і Знайомих, що дня 31-го грудня 1970 року упокоїлася в Бог, на 78-му році життя, наша Найдорожча:

МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

АННА З БАЧИНСЬКИХ СНОБЕЛЬСЬКА

вдова по надграднику суду.

ПОХОРОН відбувся 2-го січня 1971 р. у Львові.

ЗАУПОКИНІ БОГОСЛУЖЕННЯ відправлялися в церкві св. Николая і в церкві св. Архистратига Михайла в Торонто.

Горем прибіг:

МАРІЯ — дочка
ГРИГОРІЙ РЕПЛЯНСЬКИЙ — зять
МАРТА І ЮРІЙ — внуки
та Родина в Україні

В Сороковий День Смерті

нашої Найдорожчої і Незабутньої

ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

бл. п. ІРЕНІ ГОЛЮКИ

з дому ХАЛУПНИЦЬКА

буде відслужена

ЗАУПОКИНА СВ. ЛІТУРГІЯ

З ПАНАХИДОЮ

в середу, 13-го січня 1971 року

о год. 9-й ранку

в Українській Католицькій Церкві

СВ. ЮРА в НЬЮ-ЙорКУ, Н. Й.

Приятелів і Знайомих просимо помолитися за Спокій її Душі.

Чоловік ВОЛОДИМИР з Родиною

В Сороковий День від Дня Смерті

Незабутнього

Проф. Д-ра

МИХАЙЛА ОВЧИННИКА

відбудеться

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

І ПАРАСТАС

в ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ СВ. АП. АНДРЕЯ

в БАРДІ БРУК, Н. Дж.

у вівторок, 12-го січня 1971 року

о год. 10-й ранку.

Про участь і ласкаві молитви просить —

МАРІЯ — дружина

ПОДЯКА

Вважаємо нашим обов'язком висловити в цій формі нашу щиро-сердечну подяку:

Друзьям-акторам і особам причетним до театру за те, що не тільки відвідували наші вистави по кілька разів, але ще й обдарували нас виконавцями „Медес“, куклами та вишиваним захоченням постійно-існуючим, сценарієм, грою двох осіб, костюмами як також технічною стороною спектаклю.

Всім постійним громадянам, що прислали нам копії квітів не тільки на прем'єру, але і на суботній виставу.

Усім організаціям і товариствам при Українській Православній Церкві св. Покрови у Філадельфії за привіт з приводу приємних „Медес“ і кукли.

„Намій Школі“ при Осередку СУМА у Філадельфії за привіт і квіти.

Панові д-рові Богданові Фаранові і його дружині Олі — з Тренгону, за зворушливу прилюдну подяку в щоденнику „Америка“.

Усім ВШ. Громадянам, що відвідували впродовж тижня наші вистави, тепло їх сприймали та виявляли своє захоплення, свою вдячність з приводу — як казали — цієї небуденної події в нашому культурному житті, як тек всім тим численним глядачам, що вже після вистав, листівки, чи телефонічно, просто засипували нас теплими словами признання. Такого відгуку з боку глядачів, ми, тут в Америці, не пам'ятаємо і за це ще раз усім щиро дякуємо.

Виконавці вистави „Медес“ Жана Ануї — Актори

ТЕАТРУ у П'ЯТНИЦЮ у Філадельфії:

Віра Левницька, Марія Степанова-Карпак, Богдан Паздрій,

Володимир Шашаровський та Євген Левницький

Цьогорічна коляда на фонд

„ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“

ВІДПІЛ УКА ДЛЯ НЬЮАРКУ, ІРВІНГТОНУ та ОКОЛИЦІ

запрошує Молодь і Громадянство на

СВЯТО САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНІСТІ

в неділю, 24-го січня 1971 р. о год. 4-й по пол.

в Ірвінгтон Гайскул

В ПРОГРАМІ: проф. д-р ВОЛОДИМИР СТОПКО — доповідь, МАРІЯ ЛІСОТТР — солістка Сіті Опері Нью-Йорк, Злучені Хори Церков св. Івана Христея в Нью-Йорку та св. Тройші в Ірвінгтоні, під провод. проф. МИХАЙЛА ДОБОША і проф. СИМОНА ВОЖАКІВСЬКОГО, при аккомпаніменті ГАЛІ КЛИМ та ІРЕНИ ПЕЛЕХ.

Ділилося сузною вісткою з Родиною і Знайомими, що з волі Всевисшнього, по довгій і тяжкій хворобі, упокоїлася в Бог на 77-му році трудоплодного життя, наша Найдорожча:

ЧОЛОВІК, БРАТ, ШВАГЕР І ВУНКО

бл. п.

ІВАН МУРИН

бузний старшина Українських Січових Стрілецьких устанів Львівського Замітний, абсолютний філософ Українського Тайного Університету у Львові, член УРСР, довголітній освітній організатор „Прогресу“ і „Камісарія“ в Рогатині, Зах. Україн, як також: член-основник ОБУА, Української Кредитової Спільноти і ОДУМ в Рочестері.

ПОХОРОННІ ВІСПРАВИ відбулися 8-го січня 1971 року о год. 10:30 рано в похоронній заповіді Т. Гарріса, а відтак — церква Богоявлення Господнього на кладовищі Holy Sepulchre.

Горем прибіг:

ЛЮБА — дружина
родина: ВОЛОДИМИР І СІВІЛІЯ КОЛІЦІ
ВОЛОДИМИР І БОГДАНА ТАГІВІСЬКА
МАРІЯ І МИХАЙЛО КРИЖАНІВСЬКІ
ОСІП І СОФІЯ КОЛІЦІ

і Родина в Україні

